

TỪ HIỆN TƯỢNG CÁ BIỆT QUY KẾT THÀNH BẢN CHẤT - THỦ ĐOẠN CHỐNG PHÁ QUEN THUỘC CỦA CÁC THỂ LỰC THÙ ĐỊCH, PHẢN ĐỘNG, CƠ HỘI CHÍNH TRỊ

LÊ THỊ CHIÊN*

Thời gian qua, các thể lực thù địch, phản động, cơ hội chính trị luôn tìm mọi cách chống phá Việt Nam. Một trong những thủ đoạn quen thuộc mà chúng thường sử dụng là quy kết hiện tượng cá biệt thành bản chất nhằm vu cáo, xuyên tạc, làm trầm trọng hóa tình hình. Do đó, cần nhận diện rõ thủ đoạn tinh vi ấy để nâng cao tinh thần cảnh giác, ý thức đấu tranh, góp phần bảo vệ Đảng, Nhà nước, nhân dân và chế độ xã hội chủ nghĩa mà chúng ta đang xây dựng.

Nhận diện thủ đoạn chống phá quen thuộc - từ hiện tượng cá biệt quy kết thành bản chất

Chống phá Đảng, Nhà nước và chế độ xã hội chủ nghĩa mà nhân dân ta đang xây dựng là mục tiêu lâu dài, xuyên suốt của các thể lực thù địch, phản động, cơ hội chính trị. Để thực hiện mục tiêu đó, các thể lực chống phá thường theo dõi rất sát diễn biến về tình hình chính trị, kinh tế, xã hội của nước ta. Do vậy, mỗi khi có vấn đề nào đó xảy ra hay có hiện tượng nào đó phát sinh, các thể lực nhanh chóng quy kết, chụp mũ để nâng cao quan điểm, thổi phồng, bóp méo sự thật. Đó là bản chất của thủ đoạn quy kết các hiện tượng cá biệt thành bản chất rồi lớn tiếng quy chụp, rêu rao nhằm tạo sự chú ý của dư luận, dọn đường cho các thể lực thù địch, phản động, cơ hội chính trị thực hiện các mưu đồ chống phá.

Theo quan điểm của chủ nghĩa Mác - Lê-nin, hiện tượng là phạm trù chỉ sự biểu hiện ra bên ngoài của các sự vật; còn bản chất là phạm trù chỉ sự tổng hợp tất cả những mặt, những mối liên hệ tất nhiên, tương đối ổn định bên trong sự vật, quy định sự vận động và phát triển của sự vật. Hiện tượng và bản chất là một cặp phạm trù có mối quan hệ biện chứng, trong đó bản chất luôn luôn được bộc lộ qua hiện tượng, còn hiện tượng nào cũng là sự biểu hiện của bản chất ở mức độ nhất định; không có bản chất tồn tại thuần túy ngoài hiện tượng, đồng thời cũng không có hiện tượng nào mà không biểu hiện bản chất. Nhấn mạnh sự thống nhất này, V.I. Lê-nin chỉ rõ: “Bản chất hiện ra. Hiện tượng là có tính bản chất”⁽¹⁾.

* TS, Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh
(1) Xem trang sau

Vì bản chất là cái tất nhiên, tương đối ổn định bên trong sự vật, quy định sự vận động, phát triển của sự vật, hiện tượng là cái không ổn định, không quyết định sự vận động, phát triển của sự vật. Do vậy, nhận thức không chỉ dừng lại ở hiện tượng, mà phải tiến đến bản chất của sự vật. Điều này cũng được V.I. Lê-nin chỉ rõ như sau: “Cái không bản chất, cái bề ngoài, cái trên mặt, thường biến mất, không bám “chắc”, không “ngồi vững” bằng bản chất”⁽²⁾. Luận điểm này có ý nghĩa phương pháp luận quan trọng trong việc nhận thức bản chất của sự vật. Đó là, không thể xuất phát từ những hiện tượng cá biệt, đơn lẻ mà quy kết là bản chất của sự vật bởi đây là biểu hiện của bệnh chủ quan, duy ý chí của chủ thể nhận thức.

Ấy vậy mà, thời gian qua, những kẻ phản động, cơ hội chính trị hoặc do thiếu hiểu biết, hoặc cố tình lừa dối những nguyên tắc phương pháp luận trong nhận thức bản chất của sự vật nên thường xuyên dùng chiêu bài quy chụp hiện tượng cá biệt thành bản chất. Điển hình như những sự việc sau:

Một là, xuất phát từ sự sụp đổ của mô hình chủ nghĩa xã hội hiện thực ở Liên Xô mà quy kết cho sự sụp đổ của chủ nghĩa xã hội với tính cách là một học thuyết khoa học.

Năm 1991, chủ nghĩa xã hội hiện thực ở Liên Xô sau hơn 74 năm ra đời đã sụp đổ, kéo theo sự sụp đổ của mô hình chủ nghĩa xã hội ở các nước Đông Âu. Đây được coi là “chấn động chính trị khủng khiếp nhất thế kỷ XX” và là cái cớ để các thế lực thù địch, phản động, cơ hội chính trị lên tiếng quy chụp, phủ nhận lý luận về chủ nghĩa xã hội của chủ nghĩa Mác - Lê-nin là ảo tưởng, sai lầm. Họ rêu rao rằng, sự sụp đổ của chủ nghĩa xã hội ở Liên Xô và Đông Âu là do sự lạc hậu, lỗi thời của bản thân chủ nghĩa Mác vì “Chủ nghĩa xã hội mà Mác nêu ra chỉ là một lý tưởng, một chủ nghĩa xã hội “không

trường”, không bao giờ thực hiện được”⁽³⁾; “chủ nghĩa Mác - Lê-nin đưa ra các nguyên tắc “đấu tranh giai cấp”, “tập trung dân chủ” là cớ vũ cho bạo lực, cho chiến tranh, cho độc quyền, độc đoán, thù tiêu dân chủ”⁽⁴⁾(?!)... Những luận điệu nguy hiểm đó được tung ra khắp nơi trên thế giới với mưu mô phủ nhận lý luận về chủ nghĩa xã hội của chủ nghĩa Mác, từ đó kêu gọi các nước không nên đi theo con đường phát triển chủ nghĩa xã hội. Đối với Việt Nam, một số thế lực thù địch, phản động, cơ hội chính trị ở nước ngoài đã lên tiếng quy chụp “Việt Nam đang bế tắc không chỉ về kinh tế, mà còn về tinh thần. Không ai còn tin vào chủ nghĩa Mác nữa”⁽⁵⁾; hay con đường xã hội chủ nghĩa mà nhân dân Việt Nam đang xây dựng chính là “một khúc cong của lịch sử, là đoạn vòng vèo đầy đau khổ đi lên chủ nghĩa tư bản”⁽⁶⁾. Từ đó, các phần tử cơ hội chính trị lên tiếng kêu gọi Việt Nam cần “tránh chỗ tối, tìm chỗ sáng”, “tránh con đường đau khổ” mà các nước xã hội chủ nghĩa, như Liên Xô, Đông Âu đã đi qua để phát triển theo con đường tư bản chủ nghĩa!

Hai là, từ tình trạng suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống của một bộ phận cán bộ, đảng viên mà quy kết cả đội ngũ cán bộ, đảng viên “thoái hóa”, “biến chất”.

Tình trạng suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống của một bộ phận cán bộ, đảng viên cũng được coi là một cái cớ để các thế lực nắm lấy nhằm thổi phồng, quy

(1) V.I. Lê-nin: *Toàn tập*, Nxb. Chính trị quốc gia, Hà Nội, 2006, t. 29, tr. 268

(2) V.I. Lê-nin: *Toàn tập*, *Sổ*, t. 29, tr. 137

(3), (4), (5) Dẫn theo: Ban Tuyên giáo Trung ương: *Phê phán, bác bỏ các quan điểm sai trái, thù địch, bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng Cộng sản Việt Nam*, Nxb. Chính trị quốc gia, Hà Nội, 2007, tr. 48

(6) Dẫn theo: Ban Tuyên giáo Trung ương: *Một số vấn đề về chủ nghĩa Mác - Lê-nin trong thời đại hiện nay*, Nxb. Chính trị quốc gia, Hà Nội, 1996, tr. 12

chụp đội ngũ cán bộ, đảng viên ở nước ta. Từ hiện tượng một số cán bộ, đảng viên có biểu hiện vi phạm, bị xử lý kỷ luật, các thế lực thù địch, cơ hội chính trị lớn tiếng quy chụp rằng đội ngũ cán bộ, đảng viên ở Việt Nam hiện nay đã “thoái hóa về tư tưởng, suy đồi về phẩm chất đạo đức, lối sống, không giữ được “cần, kiệm, liêm, chính, chí công vô tư” như lời dạy của Bác Hồ”⁽⁷⁾.

Gần đây, các thế lực thù địch, phản động, cơ hội chính trị còn triệt để lợi dụng tình trạng tham nhũng của một bộ phận cán bộ, đảng viên để quy chụp đó là một “quốc nạn không có thuốc chữa”. Họ hàm hồ cho rằng, tình trạng đó bắt nguồn từ nguyên nhân tất yếu là chế độ một đảng duy nhất ở Việt Nam và cáo buộc tham nhũng là “căn bệnh nan y, kinh niên của chế độ độc Đảng cầm quyền”⁽⁸⁾. Ngoài ra, các thế lực phản động còn đồng nhất toàn bộ Đảng Cộng sản với một số đảng viên, cán bộ tham nhũng, thoái hóa, biến chất và lên tiếng rêu rao “Đảng không còn là Đảng do Hồ Chí Minh sáng lập, Đảng không còn mang bản chất cách mạng của giai cấp công nhân, của nhân dân lao động, của dân tộc”⁽⁹⁾.

Từ những lập luận kiểu quy chụp hiện tượng thành bản chất nêu trên, các thế lực thù địch, phản động, cơ hội chính trị còn rêu rao rằng: “Đảng Cộng sản Việt Nam không thể đấu tranh chống tham nhũng, suy thoái thành công vì Đảng cũng suy thoái, tham nhũng”⁽¹⁰⁾. Những phần tử phản động đã ra sức bài xích chế độ một đảng của Việt Nam, lên tiếng kêu gọi Việt Nam phải đi theo con đường đa đảng, tam quyền phân lập vì “Chỉ có thể chống tham nhũng khi thực hiện thể chế “tam quyền phân lập” để kiểm soát quyền lực”⁽¹¹⁾. Nguy hại hơn, các thế lực thù địch còn võ đoán bằng những luận điệu hết sức thâm hiểm: “Trước tình hình cai trị độc tài, không hiệu

quả của Bộ Chính trị Đảng Cộng sản Việt Nam, nhân dân không thể chịu đựng được nữa, đang đứng lên để chống đối những sai lầm đó, đứng lên đòi nhân phẩm, nhân quyền dân chủ. Càng ngày càng có nhiều người đấu tranh, người trước, kẻ sau, càng ngày càng đông”⁽¹²⁾!

Ba là, xuất phát từ những hạn chế trong phát triển kinh tế - xã hội của đất nước mà quy kết Đảng Cộng sản Việt Nam “mất hết vai trò lãnh đạo”.

Trong thời gian qua, từ những hạn chế của công cuộc đổi mới, nhất là mục tiêu cơ bản trở thành nước công nghiệp vào năm 2020 mà Việt Nam đặt ra cách đây nhiều năm đã không đạt được, các thế lực thù địch lên tiếng đổ lỗi cho Đảng ta lãnh đạo đất nước không hiệu quả. Trên nhiều diễn đàn, nhất là mạng xã hội, với danh nghĩa đứng về phía nhân dân, các phần tử cơ hội chính trị đã lớn tiếng rêu rao “Đảng Cộng sản Việt Nam đã hết vai trò lãnh đạo” và lên tiếng khuyên Việt Nam cần phải đi theo mô hình “xã hội dân chủ”, thực hiện chính sách “đa nguyên chính trị”, “đa đảng đối lập”!

(7) Dẫn theo: Vũ Văn Hiền (Chủ biên): *Một số luận cứ phản bác các quan điểm sai trái, thù địch, chống phá Đại hội XIII của Đảng*, Nxb. Chính trị quốc gia Sự thật, Hà Nội, 2020, t. 1, tr. 287

(8) Dẫn theo: Võ Văn Hải: “Những luận điệu lạc lõng của RSF”, trong sách *Bảo vệ và phát triển nền tảng tư tưởng của Đảng trong tình hình mới*, Nxb. Chính trị quốc gia Sự thật, Hà Nội, 2017, tr. 100

(9) Dẫn theo: Cục Tuyên huấn: *Phòng, chống âm mưu, thủ đoạn tuyên truyền chống phá cách mạng Việt Nam của các thế lực thù địch (sách chuyên khảo)*, Nxb. Chính trị quốc gia Sự thật, Hà Nội, 2019, tr. 45

(10), (11) Dẫn theo: Vũ Văn Hiền (Chủ biên): *Một số luận cứ phản bác các quan điểm sai trái, thù địch, chống phá Đại hội XIII của Đảng*, Sđd, t. 1, tr. 300

(12) Dẫn theo: Cục Tuyên huấn: *Phòng, chống âm mưu, thủ đoạn tuyên truyền chống phá cách mạng Việt Nam của các thế lực thù địch (sách chuyên khảo)*, Sđd, tr. 32

Gần đây, lợi dụng tình hình dịch bệnh COVID-19 có nhiều diễn biến phức tạp, trên các kênh truyền thông và mạng xã hội của lực lượng phản động nước ngoài quy chụp rằng “Việt Nam đã mất khả năng phòng, chống dịch” hay “Đảng Cộng sản Việt Nam đã không thể chống đỡ trước cơn bão dịch”... Những luận điệu này được rêu rao khắp nơi hòng làm giảm sút uy tín và phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng, làm xói mòn niềm tin của nhân dân vào vai trò, vị thế và uy tín của Đảng.

Thực chất của thủ đoạn chống phá từ hiện tượng cá biệt quy kết thành bản chất và giải pháp đấu tranh

Từ hiện tượng cá biệt quy kết thành bản chất tuy là thủ đoạn không mới, nhưng vô cùng nguy hiểm. Những thế lực sử dụng thủ đoạn này hoặc là thiếu hiểu biết về việc xem xét bản chất của sự việc (trường hợp này không nhiều), hoặc là cố tình lờ đi nguyên tắc xem xét, đánh giá bản chất của sự việc từ những hiện tượng đơn lẻ (trường hợp này là nhiều). Do đó, họ đã quy kết, đồng nhất hiện tượng với bản chất. Đây thực chất là thủ đoạn xuyên tạc, thổi phồng kiểu “vơ đũa cả nắm” với mưu đồ chống phá. Dễ dàng nhận thấy mục đích đằng sau thủ đoạn này là các thế lực thù địch muốn quy chụp, vu cáo những sai lầm, hạn chế của Đảng và Nhà nước ta từ những vụ, việc cụ thể, cá biệt thành hiện tượng phổ biến, có tính quy luật nhằm làm trầm trọng hơn vấn đề, khoét sâu thêm những khuyết tật đã có. Mục đích sâu xa của thủ đoạn này là nhằm hạ thấp năng lực lãnh đạo, quản lý của Đảng và Nhà nước ta, cổ xúy và thúc đẩy tình trạng phân đối, khiêu khích, chống phá Đảng, Nhà nước, chính quyền của một bộ phận nhân dân kém hiểu biết, bản lĩnh chính trị không vững vàng; từ đó mưu toan

hướng lái sự phát triển của Việt Nam theo con đường mà các thế lực thù địch, phản động, cơ hội chính trị cho là “tối ưu nhất” - con đường phát triển tư bản chủ nghĩa.

Có thể thấy rõ sự phiến diện, sai lầm trong cách quy kết đó. Chúng ta không phủ nhận những sai lầm, hạn chế, khuyết điểm từ những hiện tượng mà các thế lực thù địch, phản động, cơ hội chính trị đã đưa ra, song điều nguy hại là ở chỗ nó đã bị xuyên tạc, bóp méo qua lăng kính chủ quan với mưu đồ chống phá nguy hiểm. Ví như, từ sự quy chụp sự sụp đổ của chủ nghĩa xã hội hiện thực ở Liên Xô và các nước Đông Âu mà quy kết là sự “cáo chung” của lý luận về chủ nghĩa xã hội của chủ nghĩa Mác - Lê-nin. Mặc dù Liên Xô và các nước Đông Âu là những nước tiêu biểu về xây dựng chủ nghĩa xã hội hiện thực ở thế kỷ XX, nhưng sự sụp đổ không phải là sụp đổ chế độ xã hội chủ nghĩa với tính cách là hình thái kinh tế - xã hội mà loài người hướng đến. Nguyên nhân của sự sụp đổ đó không phải là do những sai lầm cố hữu của chủ nghĩa Mác mà “bắt nguồn từ chủ nghĩa giáo điều và xét lại trong đường lối chính trị, tư tưởng và tổ chức của Đảng cầm quyền, cùng sự phản bội của một số người lãnh đạo cao nhất ở đó đối với những nguyên tắc cơ bản của chủ nghĩa Mác - Lê-nin”⁽¹³⁾. Hơn nữa còn do cả sự phản bội của một số lãnh đạo cấp cao của Đảng Cộng sản Liên Xô lúc bấy giờ đúng như lời thú nhận của M.X. Goóc-ba-chốp được A.P. Sê-vi-a-kin công bố trong cuốn sách nổi tiếng “Bí ẩn diệt vong của Liên Xô - lịch sử những âm mưu và phản bội năm 1945 - 1991”. Đó là: “Mục tiêu của

(13) Nguyễn Ngọc Hồi: “Vi sao Đảng ta vẫn lấy chủ nghĩa Mác - Lê-nin làm nền tảng tư tưởng”, trong sách *Góp phần bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng*, Nxb. Chính trị quốc gia Sự thật, Hà Nội, 2017, tr. 15

toàn bộ cuộc đời tôi là tiêu diệt chủ nghĩa cộng sản. Chính vì để đạt được mục tiêu này, tôi đã sử dụng địa vị của mình trong Đảng và trong Nhà nước. Khi trực tiếp làm quen với phương Tây, tôi đã hiểu rằng tôi không thể từ bỏ mục tiêu chống cộng sản đặt ra. Và để đạt được nó, tôi đã phải thay đổi toàn bộ Ban Chấp hành Đảng Cộng sản Liên Xô và Xô-viết tối cao cũng như Ban Lãnh đạo ở tất cả các nước Cộng hòa. Tôi đã tìm kiếm những người ủng hộ để hiện thực hóa mục tiêu đó, trong số này đặc biệt có A.Ya-kóp-lép, Sê-vát-nát-de..."⁽¹⁴⁾.

Từ tình trạng suy thoái tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống của một bộ phận cán bộ, đảng viên, nhất là tình trạng tham nhũng mà các thế lực thù địch, phản động quy kết cả đội ngũ cán bộ, đảng viên của nước ta thoái hóa, biến chất hay Đảng ta không có khả năng đấu tranh chống tham nhũng, Đảng chỉ dám đánh "con tôm, con tép". Thực tiễn cho thấy, chúng ta không thể phủ nhận tình trạng suy thoái tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống của một bộ phận cán bộ, đảng viên trong những năm gần đây có những biểu hiện ngày càng nghiêm trọng, nhưng số cán bộ, đảng viên vi phạm chỉ chiếm tỷ lệ rất nhỏ trong tổng số cán bộ, đảng viên trên cả nước. Ngoài những cán bộ có biểu hiện tiêu cực, có rất nhiều cán bộ, đảng viên luôn vững vàng về bản lĩnh chính trị, nêu cao trách nhiệm công hiến vì xã hội, vì cộng đồng và có đóng góp to lớn cho sự phát triển của đất nước, được nhân dân tin tưởng, yêu mến và tôn vinh. Những thành tựu to lớn và có ý nghĩa lịch sử của đất nước, thời gian qua không thể không kể đến sự đóng góp của đội ngũ cán bộ, đảng viên trong cả nước. Họ không chỉ lãnh đạo, quản lý đất nước, mà thực sự còn là cầu nối giữa nhân dân với Đảng, Nhà nước, là nơi gửi gắm niềm tin yêu, sự tôn trọng của nhân dân.

Trước tình trạng phát triển kinh tế - xã hội của đất nước còn nhiều hạn chế, tăng trưởng kinh tế còn chậm, các thế lực thù địch quy kết rằng, Đảng Cộng sản Việt Nam đã mất vai trò lãnh đạo, đường lối đổi mới của Việt Nam không thành công. Đó thực chất là những luận điệu chủ quan, duy ý chí, thể hiện rõ mưu đồ quy chụp. Để đánh giá đúng vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam hay kết quả của công cuộc đổi mới đất nước, cần có cái nhìn khách quan, công tâm, trên tinh thần khoa học, biện chứng mới thấy rõ hết được. Chúng ta không phủ nhận rằng, hiện nay Việt Nam vẫn còn là một nước đang phát triển, mức độ tăng trưởng thấp hơn so với các nước trong khu vực và trên thế giới, nhưng nhìn lại cả chặng đường đã đi qua, nhất là từ khi đổi mới đến nay, chúng ta mới thấy hết được những bước phát triển vượt bậc của đất nước. Điều này đã được đồng chí Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng khẳng định: "Việc thực hiện đường lối đổi mới đã đem lại những chuyển biến rõ rệt, hết sức sâu sắc và tích cực ở Việt Nam: kinh tế phát triển, lực lượng sản xuất được tăng cường; nghèo đói giảm nhanh, liên tục; đời sống nhân dân được cải thiện, nhiều vấn đề xã hội được giải quyết; chính trị, xã hội ổn định, quốc phòng, an ninh được bảo đảm; đối ngoại và hội nhập quốc tế ngày càng được mở rộng; thể và lực của quốc gia được tăng cường; niềm tin của nhân dân vào sự lãnh đạo của Đảng được củng cố"⁽¹⁵⁾. Đó là những bằng chứng thuyết phục để khẳng định vai trò lãnh đạo to lớn của Đảng Cộng sản Việt Nam, khẳng định đường lối đổi mới

(14) Dẫn theo: Tổng Thế Gia: "Vi sao Liên Xô sụp đổ", Báo Thời nay, số 2, 2010, tr. 6

(15) Nguyễn Phú Trọng: Một số vấn đề lý luận và thực tiễn về chủ nghĩa xã hội và con đường đi lên chủ nghĩa xã hội ở Việt Nam, Nxb. Chính trị quốc gia Sự thật, Hà Nội, 2022, tr. 33

của Việt Nam là hoàn toàn đúng đắn, vừa phù hợp với quy luật khách quan, vừa đáp ứng yêu cầu, nguyện vọng chính đáng của nhân dân. Đây cũng chính là căn cứ thực tiễn sinh động để phân bác những thủ đoạn chống phá tinh vi của các thế lực thù địch, trong đó có thủ đoạn quy kết những hiện tượng đơn lẻ, cá biệt thành bản chất.

Thủ đoạn chống phá quy kết những hiện tượng cá biệt thành bản chất tuy không mới, nhưng cũng không thể xem nhẹ, coi thường vì nó dễ khiến người khác hiểu sai, gây tâm lý hoang mang, mất niềm tin. Do đó, cần có những biện pháp hợp lý để đấu tranh ngăn chặn.

Một là, cần nâng cao tinh thần cảnh giác cho nhân dân trước các luận điệu xuyên tạc của các thế lực thù địch, phản động và cơ hội chính trị. Các tổ chức đảng, chính quyền, đoàn thể phải không ngừng tuyên truyền, giúp nhân dân nhận diện rõ thủ đoạn tinh vi, nguy hiểm của các thế lực thù địch khi quy kết những hiện tượng cá biệt thành bản chất để tránh bị các thế lực lôi kéo, mua chuộc, kích động. Ngoài ra, cần động viên, khích lệ, hướng dẫn nhân dân tham gia đấu tranh phân bác những âm mưu, thủ đoạn chống phá của các thế lực thù địch bằng điều kiện, khả năng của mình nhằm nâng cao “sức đề kháng” trước những hoạt động chống phá tinh vi của các thế lực thù địch, phản động, cơ hội chính trị.

Hai là, tiếp tục phát huy vai trò của báo chí, truyền thông trong việc tuyên truyền, lan tỏa những kết quả tích cực trong phát triển kinh tế - xã hội của đất nước để, một mặt, “lấy cái đẹp dẹp cái xấu”; mặt khác, từng bước pha loãng những thông tin xấu, độc, có nội dung xuyên tạc, quy chụp, võ đoán để các thông tin tích cực chiếm ưu thế trên báo chí, truyền thông, mạng xã hội. Ngoài ra, trước những vụ, việc có dấu hiệu bị quy chụp,

xuyên tạc, các cơ quan báo chí, truyền thông cần phát huy vai trò trong việc định hướng tư tưởng cho nhân dân theo những luồng thông tin chính thống, tránh để các thế lực thù địch, phản động, cơ hội chính trị chiếm lĩnh thông tin, dẫn dắt dư luận theo ý muốn chủ quan để dễ bề thực hiện mưu đồ chống phá.

Ba là, cần chủ động có những biện pháp phù hợp để đấu tranh nhằm vô hiệu hóa các thủ đoạn chống phá của các thế lực thù địch. Căn cứ vào vai trò, nhiệm vụ của các lực lượng chuyên trách, nòng cốt để xây dựng những phương án đấu tranh phù hợp với thủ đoạn quy chụp từ những hiện tượng cá biệt thành bản chất. Với lực lượng tuyên giáo các cấp, cần phát huy vai trò trong việc tuyên truyền, vận động nhân dân nâng cao tinh thần cảnh giác trước các luận điệu xuyên tạc của các thế lực thù địch. Với đội ngũ chuyên gia, cần đẩy mạnh nghiên cứu, cung cấp các luận cứ khoa học sắc bén, thuyết phục để phân bác những âm mưu, thủ đoạn chống phá. Với lực lượng xung kích (công an, quân đội, thanh niên...) cần thực hiện đồng bộ, quyết liệt các biện pháp kỹ thuật để bóc gỡ, ngăn chặn, xử lý những thủ đoạn chống phá; đồng thời, tăng cường đấu tranh trên không gian mạng, mở rộng mạng lưới đấu tranh trong nhân dân để quy tụ và phát huy sức mạnh tổng lực.

Từ hiện tượng cá biệt quy kết thành bản chất là một trong những thủ đoạn tinh vi mà các thế lực thù địch, phản động, cơ hội chính trị thường xuyên thực hiện nhằm chống phá Đảng, Nhà nước và chế độ xã hội chủ nghĩa mà nhân dân ta đang xây dựng. Nhận diện bản chất của thủ đoạn đó để nâng cao tinh thần cảnh giác, ý thức trách nhiệm là cách mỗi chúng ta đấu tranh với những thủ đoạn chống phá đó, góp phần bảo vệ Đảng, bảo vệ chế độ, củng cố niềm tin của nhân dân vào sự nghiệp đổi mới và phát triển đất nước trong giai đoạn hiện nay. □